

INTRAREA ÎN CONTACT CU REMEDIUL CORECT

de prof. George Vithoukas

O prelegere în timpul cursurilor din Alonissos

Abstract

Pentru a găsi remediul homeopat potrivit, simillimum, așa cum este numit, înseamnă a salva pacientul de multă suferință. Înseamnă că acesta primește o mare binecuvântare: posibilitatea de a deveni din nou sănătos și fericit.

O persoană sănătoasă este cea care este liberă pe toate cele 3 niveluri ale existenței sale – mental, emoțional și fizic – și, prin urmare, este capabilă să aibă o stare de bine, o condiție vitală pentru un adevărat sentiment de fericire. Prin urmare, găsirea remediului corect pentru o persoană bolnavă oferă această posibilitate, care desigur, este de o valoare incomensurabilă.

Aș dori să iau în considerare, în primul rând, dificultățile care însoțesc o astfel de sarcină și, în al doilea rând, condițiile interioare care ar trebui să predomină din partea pacientului și a homeopatului pentru a maximiza probabilitatea unui astfel de rezultat fericit.

Dificultăți inerente în găsirea simillimum

În primul rând, să ne uităm la dificultățile pe care practicianul trebuie să le depășească pentru a ajunge la remediul potrivit. Le-am experimentat în practica noastră de zi cu zi și le cunoaștem prea bine.

La începutul luării cazului, totul pare gol; în timp ce informațiile de la persoana bolnavă sunt disponibile, totul este posibil, dar pe măsură ce înaintați către o cercetare și o evaluare mai profundă și mai completă a cazului, mintea dvs. prinde avânt în analiza și combinarea simptomelor.

Cea mai mare dificultate pe care o veți întâmpina atunci este evaluarea simptomelor.

Ce simptome veți lua în considerare?

Ce simptome veți ignora?

Lupta este dificilă: nu știți dacă pacientul spune toată povestea sau cât de fiabile sunt simptomele pe care vi le descrie sau dacă omite informații substanțiale!

Omite el ceva mic, dar ciudat sau particular și, prin urmare, un simptom important? Face asta din cauza:

- lipsei de grijă față de simptomele lui?
- lipsa de observație?
- rușine și timiditate?
- confundă anumite afecțiuni sau disconfort ca fiind lipsite de interes pentru dvs.?
- simte că simptomul său este ne semnificativ sau irelevant pentru caz (chiar dacă acest simptom „ne semnificativ” constituie cheia cazului)?
- nu este conștient că are o anxietate nejustificată cu privire la sănătatea lui?
- nu este conștient de lucrul cel mai important care i se întâmplă – poate o frică excesivă de moarte, o teamă de cancer, o teamă că va înnebuni – pe care nu vrea să le recunoască?

Intelectualii, de cele mai multe ori, tind să dea o relatare ambiguă a stării lor de sănătate. Este ciudat că atât de mulți intelectuali mi-au spus că, așa cum o înțeleg ei, homeopatia este foarte

greu de practicat, deoarece necesită pacienți „foarte inteligenți” (ca ei) care să-și descrie corect simptomele!

Adevărul este invers. Oamenii simpli, needucați, au tendința de a-și descrie simptomele mai clar decât intelectualii, deoarece își exprimă direct sentimentele fără a le filtra așa cum fac intelectualii. Ei tind să exprime natura așa cum este ea, în timp ce ceilalți tind să denatureze natura, interpretând-o după cum doresc.

Condițiile interioare atât ale pacientului, cât și ale practicianului necesare în găsirea remediului simillimum

În al doilea rând, să ne uităm la condițiile interioare necesare, atunci când practicantul și pacientul se întâlnesc, pentru a crea cea mai mare șansă a aceluia miracol pentru pacient: găsirea remediului corect, simillimum.

Dacă vrei să vezi tabloul real al sufletului unei persoane, acea persoană trebuie să se „dezbrace” în fața ta. Practica zilelor trecute era ca medicul să-l dezbrace complet pe pacient, indiferent de problemă. Era un simbol al medicinei materialiste: doctorul dorea să vadă tot ce putea vedea cu ochii la nivelul fizic, material.

Medicul homeopat se ocupă cu întreaga persoană – cu fizic, emoțional și mental, precum și cu energiile subtile ale ființei umane. El vrea să vadă și simptomele subiective ale pacientului, toate sentimentele și gândurile distorsionate, pentru a înțelege totalitatea structurii interioare a patologiei.

Așa că pacientul trebuie să devină complet „gol” în fața practicianului.

Dar pentru ca cineva să se „dezbrace” în fața practicantului – pentru a-i permite să-i vadă sufletul, durerile, rănilor, fricile, dorințele și perversiunile lui nefirești, să-l vadă complet gol în trup, minte și suflet – există cerințe care trebuie înțelese implicit de pacient, și explicit de practician.

În primul rând este dorința profundă și sinceră de a ajuta pacientul să se vindece.

Această dorință este o calitate inerentă a unui vindecător, iar pacienții par să cunoască diferența atunci când medicul o are. Dacă aveți această dorință, chiar și minimă la început, în anii de experiență și dăruire care vor urma aceasta poate crește, mai ales după ce veți vedea rezultatele pozitive ale prescrierii dvs.

Majoritatea pacienților percep rapid intențiile interioare ale vindecătorului. Dacă acestea sunt egoiste sau din propriul interes, pacientul nu se va deschide, nu se va „dezbrăca”, indiferent de efortul depus.

Există medici care devin nerăbdători cu pacientul; întrucât nu pot vedea remediul potrivit, îl împing pe pacient să spună ce vor ei pentru a potrivi cazul la ideea lor preconceptută a unui anumit remediu. Sunt alții care nu au reușit să dezlege misterul și astfel ajung să prescrie mai multe remedii împreună în speranța că unul dintre acestea va fi cel corect.

Semnul că medicul are talentul sau capacitatea de a vindeca bolnavii este entuziasmul inițial care se generează în inima studentului când are pentru prima dată contact cu homeopatia. Mai târziu, este nevoie de o mare răbdare pentru a asculta în mod corespunzător suferința pacientului, fără interferențe din partea ideilor preconceptuate, fără zgomotul gândurilor și sentimentelor sale.

Practicianul conștient va sta în fața pacientului ca și cum ar fi o tablă albă pe care vor fi scrise simptomele adevărate ale acestuia. Este vital ca homeopatul să nu intervină proiectând și

gândurile și sentimentele subiective și să depună un efort real pentru a nu judeca lucrurile pe care pacientul i le spune, pe care personal poate să nu fie de acord sau să le susțină.

Mulți pacienți, odată ce găsesc un medic simpatetic, se vor deschide și vor mărturisi lucruri care nu au fost spuse nimănui înainte. Aceasta este puterea dorinței dvs. de a ajuta această persoană. Momentul în care pacientul își revărsă suferințele sale este un moment solemn. Lăsați evidentă doar dorința dvs. de a ajuta.

În al doilea rând, trebuie să câștigați încrederea pacientului în scurta perioadă de timp cât durează consultația.

Cum se realizează acest lucru?

Deși nu este dificil, trebuie îndeplinite anumite condiții.

1. Prima condiție este să ai încredere că poți ajuta cu adevărat, indiferent cât de dificil ar fi un caz. Această încredere va izvorî din cunoștințele complete pe care le veți avea ca rezultat al studiilor. Această încredere este prima condiție care va face chiar și cel mai obscur și mai închis pacient să se deschidă și să aibă încredere în dvs.

Cu cât homeopatul se simte mai nesigur în privința cazului, cu atât va primi mai puține informații. Acesta este un fenomen ciudat, deoarece nu se rostesc cuvinte despre această problemă. Homeopatul nu va exprima în cuvinte că întâmpină dificultăți cu cazul, totuși există o atmosferă prin care pacientul percepe la nivel subconștient ceea ce se întâmplă, pozitiv sau negativ.

Chiar și un fals exces de încredere va determina pacientul să-și extindă o oarecare încredere medicului. Acestea sunt cazurile în care oamenii sunt exploatați de șarlatanii care par să aibă o încredere absolută în „medicamentele” lor, indiferent dacă sunt eficiente sau nu.

1. A doua condiție este să arătați o cunoaștere profundă a patologiei cazului din fața dvs. Atunci veți putea demonstra că patologia este înțeleasă perfect de către dvs. Pentru a avea această calitate, trebuie nu numai să aveți cunoștințe temeinice de medicină clinică, ci și să puteți combina aceste cunoștințe cu cele de Materia Medica și cu experiența dvs. clinică.

2. A treia condiție este o simpatie reciprocă sau „omogenitate”, care poate apărea spontan sau poate fi dezvoltată pe măsură ce procesul de luare a cazului continuă.

Această încredere și deschidere din partea dvs. nu trebuie confundată cu o familiaritate superficială și exprimare ieftină de afecțiune. Mai degrabă înseamnă stabilirea unei conexiuni non-verbale care să permită o comunicare liberă și profundă.

Aceasta este condiția cea mai norocoasă atât pentru dvs., cât și pentru pacient. Pe măsură ce încrederea se stabilește inconștient, pacientul se simte în siguranță și, prin urmare, este capabil să-și expună vulnerabilitățile și să vorbească din ființa sa cea mai interioară.

De asemenea, trebuie spus că dacă această simpatie ia o întorsătură către erotic, nu există nicio șansă ca individul să fie ajutat de către homeopat, deoarece atunci acesta caută să „ia” de la pacient și nu să dea.

În experiența mea de predare, am văzut mulți studenți care au devenit entuziasmați de învățături și au părut că înțeleg foarte bine materialul, dar nu au reușit să-l aplice în cazurile din fața lor, deoarece le lipsea această calitate. Astfel de indivizi vor apela la alte căi de exprimare a talentelor lor, cum ar fi cercetarea sau carierele academice, unde ar putea excela; nu vor avea niciodată succes în practicarea homeopatiei clasice.

Îmi amintesc un exemplu caracteristic din anii mei de studenție în India. În facultatea în care învățam atunci, aveam un profesor de Materia Medica care era capabil să reproducă pe de rost

toate remediile și să o facă fără nicio foaie în față. Acest profesor nu a putut să egaleze și să aplice aceste cunoștințe pacienților. Toți elevii au simțit asta și nimeni nu s-a dus la el să ceară ajutor în cazurile în care ei înșiși aveau probleme de sănătate.

Nu vă lăsați seduși de gândul că unii pacienți s-au vindecat fără toate aceste cerințe, puteți avea succes laacialma.

Mai degrabă, pacientul nu are nicio altă șansă sau nu are nicio modalitate de a compara, deoarece nu a experimentat cu adevărat interesat căldura homeopatului față de răceala unui examinator intelectual rece cu o poleială profesionistă.

1. A patra condiție este respectul pentru libertatea și integritatea pacientului. Nu încercați să intrați și să-i violați sufletul cu o forță grosolană doar pentru că vreți să găsiți remediul. Nu încercați să investigați lucrurile din curiozitate sau din dorința de a vedea asemănări în propria dvs. viață și de a vă justifica. Dacă faceți acest lucru, de cele mai multe ori nu veți putea găsi remediul corect.

Din momentul în care informațiile furnizate sunt suficiente pentru a putea prescrie cu certitudine, atunci trebuie să opriți imediat întrebările. S-ar putea să vă gândiți că au existat și alte evenimente interesante pe care pacientul le-ar putea relata, în special cu privire la momentele sale private, dar ar trebui să vă abțineți de la a le solicita, deoarece aceste informații suplimentare nu sunt cruciale pentru găsirea remediului.

A treia condiție interioară este să ai o mare perseverență în căutarea simptomelor, mai ales în cazurile dificile.

De multe ori studenții mei au fost exasperați să participe la luarea unui caz din cauza perseverenței mele de a găsi simptomele-cheie pentru confirmarea remediului potrivit. Dacă nu aveți această calitate, veți rata multe cazuri. Frustrați, veți renunța și veți alege un remediu atunci când nu sunteți siguri de corectitudinea acestuia. Este mai bine să spuneți că nu știți ce să faceți decât să dați cu bună știință o prescripție greșită.

Ultima condiție interioară pe care aș dori să o discut aici este un moment tăcut de meditație.

Când pacientul v-a dat toate informațiile necesare și dvs. ați luat simptomele și le-ați adunat, acesta este un moment pentru analiză și sinteză a informațiilor. Acest lucru se face cel mai bine printr-un moment interior de tăcere, care arată ca o pauză fără sens sau o meditație.

Tăceți destul de mult. Pacientul o va percepe ca pe o lacună în proces, dar nu va fi niciodată iritat din acest motiv. Este posibil să vă uitați prin Repertor sau prin computer, iar pacientul va sta cu răbdare în așteptarea următoarei mișcări.

Printr-un astfel de proces de construire a informațiilor într-un tablou de remediu, brusc remediul potrivit vă vine în minte și apoi știți că ați ajuns la răspunsul corect.

Minunea s-a realizat!

Este un moment grozav, unul care oferă o satisfacție enormă homeopatului chiar înainte de a vedea rezultatul real al prescripției sale.

Când are loc acest clic, homeopatul știe că pacientul se va descurca bine, având certitudinea că a găsit remediul potrivit.